

Abstrakt

Tato práce se na příkladu čtyř dramatiků Lorcy, Casony, Albertiho a Mihury snaží ukázat, že ačkoliv nebývají takřka nikdy spojováni, rokem narození patří do stejné generace a začínají psát pod vlivem stejných událostí. Ve svých hrách tak reagují na tytéž společenské poměry. Jednotliví autoři využívají odlišné dramatické formy: tragédii, absurdní komedii, avantgardní či poetické divadlo. Tato pestrost umožňuje zachytit problémy z různých úhlů pohledu a dohromady vytváří ucelený obraz společnosti. Vkus a interpretace každého z nás se značně liší, a proto kritika vyjádřená prostřednictvím různých uměleckých forem má předpoklady zaujmout co nejširší spektrum lidí.